

Олександр Дзюбенко,
керуючий партнер
Адвокатського об'єднання «Лексарт»
ORCID: 0000-0001-5238-2782

<https://doi.org/10.32782/2306-9082/2021-43-7>

УДК 342.95

Порушення правил щодо карантину людей: характеристика складу адміністративного правопорушення

Вступ. Вже більш як 1,5 роки в Україні діє правовий режим карантину, який було встановлено у зв'язку з пандемією коронавірусної хвороби в усьому світі. За цей час істотно змінилось життя кожного українця: ми звикли жити за умов постійних обмежень наших конституційних прав та покладання додаткових обов'язків, що виникли як реакція уряду на поширення COVID-19. Однією з таких миттєвих реакцій із боку влади стало запровадження адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей, яку було введено статтею 44³ Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП). Незважаючи на те, що ця норма є порівняно новою в законодавстві, вже існує досить велика судова практика щодо порушників карантину. Це викликає жвавий інтерес із боку науковців, які почали активно досліджувати питання адміністративної відповідальності за статтею 44³ КУпАП (Б.В. Богдан, Ю.В. Бурченко, О.М. Волуйко,

Л.В. Гбур, Я.О. Дякін, С.С. Ковальова, В.В. Крикун, В.І. Мотиль, Р.М. Пилипів, М.А. Самбор, А.М. Тимчишин та ін.). Стаття 44³ КУпАП включає дві частини: ч. 1 стосується порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, а ч. 2 – перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту. Отже, є актуальна потреба в з'ясуванні елементів складу адміністративного правопорушення за вказаною статтею для кращого розуміння того, в яких ситуаціях особа може бути притягнута до адміністративної відповідальності за порушення карантинних вимог. **Метою** статті є дослідження складу правопорушення за ч. 1 та ч. 2 статті 44³ КУпАП.

Виклад основного матеріалу. КУпАП визначає адміністративне правопорушення (проступок) проти-правною, винною (умисною або необережною) дією чи бездіяльністю, що посягає на державний або громадський

порядок, власність, права та свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законодавством передбачено адміністративну відповідальність [1]. Його характерними ознаками є: протиправність (спричинення шкоди або загроза заподіяння такої шкоди суспільним інтересам), винність (у формі умислу або з необережності), караність (законом передбачене адміністративне стягнення за вчинення проступку) та суспільна небезпечність/шкідливість – посягання на громадський порядок, власність, права і свободи людини. Наявність цих чотирьох ознак і становить фактичні підстави адміністративної відповідальності [2, с. 145].

Склад правопорушення становить сукупність об'єктивних і суб'єктивних ознак, що дозволяють кваліфікувати певне діяння як правопорушення. Такий комплекс ознак передбачає наявність таких чотирьох елементів, як об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт і суб'єктивна сторона. Виходячи з цього, склад адміністративного правопорушення становить сукупність об'єктивних і суб'єктивних ознак (складових елементів), що у своїй єдності дозволяють кваліфікувати певне діяння як конкретне адміністративне правопорушення [3, с. 21–22]. Відсутність хоча б одного з елементів має наслідком відсутність складу правопорушення. Тому так важливо встановити кожен зі складових елементів під час кваліфікації діяння як адміністративного правопорушення.

Одним з елементів складу правопорушення є об'єкт, тобто суспільні відносини, що охороняються нормами адміністративного права. Це можуть бути політичні, цивільні, трудові, майнові та інші права та інтереси суб'єктів адміністративного права, навколишнє середовище, життя, честь, гідність, здоров'я людини тощо.

У науці адміністративного права виокремлюють: загальний об'єкт, родовий, видовий та безпосередній об'єкти. Загальним об'єктом є суспільні

відносини, що регулюються різними галузями права, а охороняються адміністративними санкціями. Такий об'єкт є спільним для всіх видів адміністративних правопорушень. Із цих позицій загальним об'єктом, на який зазіхає адміністративне правопорушення у вигляді винного необґрунтованого порушення вимог у сфері охорони здоров'я населення, слід визнати суспільні відносини, що виникають під час реалізації громадянами передбаченого ст. 49 Конституції України конституційного права на охорону здоров'я і медичну допомогу [4, с. 49]. Наступним є родовий об'єкт – однорідні групи суспільних відносин, які в сукупності становлять загальний об'єкт. Родовим об'єктом правопорушення за статтею 44³ КУпАП є суспільні відносини, які посягають на права охорони здоров'я населення. Видовий об'єкт, що є самостійним різновидом родового об'єкта, включає відокремлену групу суспільних відносин, загальних для низки проступків. Щодо визначення безпосереднього об'єкта, то тут думки різняться. Зокрема, В.В. Крикун визначає як об'єкт суспільні відносини щодо захисту населення від інфекційних хвороб і забезпечення його санітарного й епідемічного благополуччя [5, с. 156]. О.М. Волуйко піддає критиці таку позицію, наполягаючи на тому, що адміністративне правопорушення за статтею 44³ КУпАП посягає на суспільні відносини у сфері охорони здоров'я населення від інфекційних хвороб. А от включення до конструкції об'єкта забезпечення його санітарного й епідемічного благополуччя вважає зайвим. М.А. Самбор зараховує до безпосереднього об'єкта суспільні відносини із захисту населення від інфекційних хвороб, із запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини, локалізації та ліквідації спалахів та епідемій, що пов'язані з порушеннями правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних,

санітарно-протиепідемічних правил і норм [6, с. 160]. О.М. Волуйко не погоджується з формулюванням «захист населення від інфекційних хвороб», оскільки той передбачає заходи щодо запобігання виникненню і поширенню таких інфекційних хвороб людини, локалізації та ліквідації їх спалахів й епідемій, а це, на його думку, є недоцільним [7, с. 47]. Загалом, можна погодитись з ученим, оскільки мова ведеться саме про безпосередній об'єкт правопорушення, тобто про те, на які суспільні відносини зазіхає конкретне правопорушення, чим є охорона здоров'я людей від інфекційних хвороб. При цьому такий об'єкт правопорушення поширюється на обидві частини статті 44³, оскільки ч. 2, яка стосується заборони перебування у громадських місцях без вдягнутої маски (респіратор) під час дії карантину, також спрямована на охорону суспільних відносин від поширення інфекційних хвороб.

Наступним складовим елементом є об'єктивна сторона, тобто сукупність зовнішніх ознак, які характеризують правопорушення (проступок). Вона включає: наявність протиправного діяння у формі дії чи бездіяльності; суспільно небезпечні або шкідливі наслідки; причинно-наслідковий зв'язок між діянням і шкідливим результатом. Це обов'язкові ознаки адміністративного проступку. Поряд із ними є факультативні ознаки об'єктивної сторони: місце, спосіб, час, засоби, обставини скоєння проступку.

Щодо діяння, то воно має такі дві форми, як дія (активна поведінка) та бездіяльність (пасивна поведінка), яка може виражатись у невиконанні особою певних обов'язків, що покладаються на неї відповідно до законодавства. Шкідливі наслідки, тобто негативні зміни, що завдаються об'єкту посягання, можуть бути матеріальними й формальними. У першому випадку необхідне встановлення не

тільки факту діяння, а й шкідливих наслідків, у другому – встановлення лише факту власне діяння. Причинний зв'язок між діянням і суспільно шкідливими наслідками, що настали, встановлюється лише в проступках із матеріальним складом [8, с. 432–435].

Об'єктивна сторона порушення правил карантину щодо людей за ч. 1 виражається у порушенні: правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних правил і норм, санітарно-протиепідемічних правил і норм. Правила щодо карантину людей містяться в Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб», постановках Кабінету міністрів України (далі – КМУ) та актах органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами. А от щодо санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм, то вони закріплені в різних наказах, інструкціях, правилах, положеннях центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, вимоги яких спрямовані на запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб. Як зазначає О. Валуйко, аналіз санітарно-гігієнічних правил і норм і санітарно-протиепідемічних правил і норм засвідчує, що вони чітко не розмежовані, тому в диспозиції ст. 44³ КУпАП їх доцільно замінити на санітарні норми [7, с. 50].

Порушення цих правил і норм можуть вчинятись у формі як дії, так і бездіяльності. У першому випадку мова ведеться про активну поведінку особи, коли суб'єкт вчиняє дії, що безпосередньо заборонені законом, як-от здійснення господарської діяльності під час встановленої заборони на такі дії або самовільне залишення місця обсервації чи самоізоляції.

Щодо бездіяльності, то в цьому разі йдеться про таку пасивну поведінку суб'єкта, яка передбачає невиконання ним обов'язків, установлених

Законами України «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Основи законодавства України про охорону здоров'я», постановами КМУ щодо запровадження карантину та рішеннями органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами. До таких виявів бездіяльності може бути зараховано знаходження особи в громадському місці без документів, що посвідчують особу, під час встановленого карантину.

Відповідно до урядових постанов об'єктивна сторона правопорушення за ч. 1 статті 44³ КУпАП може також полягати у: роботі суб'єктів господарювання, яка передбачає приймання відвідувачів; відвідуванні закладів освіти її здобувачами; проведенні масових заходів; регулярних та нерегулярних перевезеннях пасажирів різними видами транспорту; проведенні закладами охорони здоров'я планових заходів із госпіталізації; самовільному залишенні місця обсервації (ізоляції) тощо. Цей перелік може зужуватись чи розширюватись органами публічної влади залежно від епідеміологічної ситуації в країні. Складність визначення об'єктивної сторони правопорушення полягає в тому, що протиправні діяння за ч. 1 статті 44³ містяться у різних нормативно-правових актах. Погоджуємось із С.С. Ковальновою, яка зазначає, що множинність і розосередженість цих норм у численних нормативно-правових актах з одночасною необхідністю спеціальних знань під час тлумачення змісту призвели до труднощів у реалізації правової конструкції статті 44³ КУпАП на практиці [9, с. 162].

Об'єктивна сторона за ч. 2 статті 44³ КУпАП полягає у перебуванні в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема

респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно. Для ч. 2 характерна обов'язкова наявність таких конструктивних ознак об'єктивної сторони правопорушення, як місце та час. У такому разі визначальним є місце, де особа зобов'язана вдягнути маску (респіратор), як-от громадські будинки, споруди, громадський транспорт. Тобто перебування у власному автомобілі або в лісі без маски не є правопорушенням. Ще однією конструктивною ознакою об'єктивної сторони за ч. 2 є час учинення вказаних дій (має бути встановлено карантин).

Ч. 1 і ч. 2 статті 44³ КУпАП є формальними правопорушеннями, тобто для їх кваліфікації не потрібне встановлення шкідливих наслідків, важливим є лише факт вчинення діяння. Об'єктивна сторона ч. 1 ст. 44³ КУпАП майже аналогічна об'єктивній стороні статті 325 Кримінального кодексу України (далі – КК). Різниця полягає лише у наслідках: адміністративне правопорушення, на відміну від кримінального, має формальний склад. Щодо кримінального правопорушення за статтею 325 КК, то для нього характерна наявність спричинення або загрози спричинення епідемічних та інших інфекційних хвороб, масових неінфекційних захворювань (отруень), а також загибель людей чи інші тяжкі наслідки. Це дає можливість розмежовувати адміністративні та кримінальні правопорушення за умов однакових діянь із боку правопорушника.

Суб'єктом адміністративного проступку визнаються фізичні особи, які на момент вчинення адміністративного правопорушення досягли шістнадцятирічного віку та є осудними, тобто здатними усвідомлювати свої дії або керувати ними. Суб'єктом вчинення правопорушення за ч. 1 статті 44³ КУпАП є загальний суб'єкт, тобто дієздатна 16-річна фізична особа. Іншим суб'єктом

(відповідно до ч. 1) є посадові особи як спеціальний суб'єкт. Проте в статті не розшифровано, хто підпадає під цю категорію. На цю проблему вказує і Ю.В. Бурченко, пропонуючи уточнити суб'єкта, доповнивши ст. 44³ КУпАП «... на посадових осіб, зокрема на фізичних осіб підприємців...» [10, с. 120]. М.А. Самбор вважає, що адміністративну відповідальність за ст. 44³ КУпАП потрібно розмежовувати саме за суб'єктом правопорушення: частина перша мала би формулювати об'єктивну сторону, суб'єктом учинення якої буде фізична особа, а частина друга суб'єктом вчинення визначатиме юридичну особу або фізичну особу-підприємця, що дозволить диференційовано підійти й до встановлення санкцій.

З аналізу законодавства та судової практики стає зрозумілим, що норми ч. 1 статті 44³ КУпАП поширюються на суб'єктів господарювання, які провадять підприємницьку діяльність, а не на державних службовців чи інших представників влади. Тому в статті йдеться про посадових осіб підприємств, установ, організацій, власників підприємств чи вповноважених ними осіб, громадян, які займаються підприємницькою діяльністю, котрі підлягають адміністративній відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з недотриманням установлених санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм. З огляду на це, формулювання ч. 1 статті 44³ КУпАП потребує уточнення суб'єкта правопорушення «посадові особи», тому статтю слід доповнити, виклавши в такій редакції: «посадових осіб, громадян-суб'єктів підприємницької діяльності».

Щодо ч. 2 статті 44³ КУпАП, то в диспозиції не визначено конкретний суб'єкт вчинення правопорушення, через що можна зробити висновок, що ним є загальний суб'єкт, тобто осудна 16-річна фізична особа.

Останнім елементом складу адміністративних правопорушень (проступків) є суб'єктивна сторона, тобто внутрішня сторона проступку, психічний стан суб'єкта, що характеризує його волю, яка виявляється в протиправній дії, його ставлення до дії, яку він вчинив [8, с. 432]. Вина є необхідною умовою відповідальності. Якщо в діяннях особи вину не встановлено, а шкідливі наслідки стали результатом випадкових обставин, то немає суб'єктивної сторони, немає адміністративного проступку, немає адміністративної відповідальності [11, с. 349]. Розрізняють такі дві основні форми вини, як умисел і необережність.

Адміністративні правопорушення за статтею 44³ КУпАП можливі за обох форм вини. У самій диспозиції статті форма вини не вказується, тому її потрібно встановлювати в кожному конкретному випадку. Одні правопорушення за цією статтею можуть бути вчинені тільки у формі умислу, інші – як умисно, так і з необережності. Так, здійснення господарської діяльності, зокрема обслуговування клієнтів у закладах харчування під час встановленої заборони на вчинення таких дій, можливе лише у формі умислу (непрямого). Тобто особа усвідомлює протиправність свого діяння, передбачає можливість настання шкідливих наслідків, як-от зараження інших осіб інфекційними хворобами, при цьому безпосередньо не бажає цього, але свідомо допускає. Так само і коли інфекційно хвора особа самовільно залишає місце обсервації, то мова буде вестися про умисні дії, при цьому може бути як прямий умисел, коли особа передбачає і бажає настання шкідливих наслідків у вигляді зараження інших осіб, так і непрямий умисел, коли вона допускає настання такої ситуації.

Щодо необережності, то ця форма вини спостерігається, як правило, коли особа несвідомо порушує встановлені санітарно-гігієнічні,

санітарно-протиепідемічні правила і норми, до того ж не має при собі документів під час встановленого карантину. Таких справ за ч. 1 статті 44³ КУпАП дуже багато, але судді або закривають справу за відсутністю складу адміністративного правопорушення, або звільняють особу від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначущістю. Мета вчинення проступку і мотив – факультативні ознаки суб'єктивної сторони адміністративного правопорушення, тобто їх установлення не є обов'язковим.

Висновки. Склад правопорушення за статтею 44³ КУпАП включає такі елементи: об'єкт, що представлений охороною здоров'я людей від інфекційних хвороб; об'єктивну

сторону (за ч. 1 передбачено порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних правил і норм, санітарно-протиепідемічних правил і норм, а за ч. 2 – перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно); суб'єкт – осудна фізична особа, яка досягла 16 років, а також спеціальний суб'єкт – посадова особа (за ч. 1); суб'єктивну сторону – вину у формі умислу та необережності. Правопорушення за вказаною статтею є формальним, тому не вимагається настання суспільно шкідливих наслідків.

Список використаних джерел

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України № 8073-Х від 7.12.1984. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення 15.08.2021).
2. Адміністративне право України : Підручник: За заг.ред. д.ю.н., проф. Коломощ Т.О. Київ : «Истина», 2008. 457 с.
3. Логвиненко Б.О. Проведення в справах про адміністративні правопорушення у сфері охорони здоров'я : навч. посіб. Дніпро : Видавець Біла К.О., 2020. 106 с.
4. Окерешко М.В. Поняття і склад адміністративного правопорушення вчиненого лікарем у сфері охорони здоров'я населення. *Молодий вчений*. 2017. № 5.1. С. 80–84.
5. Крикун В.В. Об'єктивні особливості адміністративних правопорушень, передбачених статтею 44³ Кодексу України про адміністративні правопорушення та їх вплив на сферу повноважень Національної поліції України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2020. № 89 (2). С. 153–163.
6. Самбор М.А. Склад адміністративного правопорушення щодо порушення правил карантину людей. *Вісник ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка*. 2020. Вип. 2 (90) С. 155–170.
7. Волуйко О., Волуйко О. Порушення правил щодо карантину людей: аналіз складу правопорушення. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2020. Т. 20 № 2. С. 46–55.
8. Адміністративне право України. Академічний курс: Підруч.: У двох томах: Том 1. Загальна частина / Ред. колегія: В.Б. Авер'янов (голова). Київ : Видавництво «Юридична думка», 2004. 584 с.
9. Ковальова С.С. Відповідальність за порушення карантину та санітарних правил і норм щодо запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні. *Право. Людина. Довкілля*. 2020. №11(2). С. 158–168.
10. Бурченко Ю.В. Поняття й ознаки адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Випуск 2. С. 116–120.
11. Гладун З.С. Державна політика охорони здоров'я в Україні (адміністративно-правові проблеми формування і реалізації) : Монографія. Тернопіль : «Економічна думка», 2005. 460 с.

Дзюбенко О. Л. Порушення правил щодо карантину людей: характеристика складу адміністративного правопорушення

У статті проаналізовано склад адміністративного правопорушення за статтею 44³ КУпАП – порушення правил щодо карантину людей. Ця стаття КУпАП є новелою адміністративного законодавства та пов'язана з поширенням коронавірусної хвороби в Україні. Ч. 1 статті 44³ КУпАП стосується порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, а ч. 2 – перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту. Склад правопорушення становить сукупність таких чотирьох елементів, як об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт і суб'єктивна сторона. Безпосереднім об'єктом правопорушення є охорона здоров'я людей від інфекційних хвороб. Об'єктивна сторона правопорушення за ч. 1 полягає у порушенні: правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних правил і норм, санітарно-протиепідемічних правил і норм, а за ч. 2 – у перебуванні в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно. Ч. 2 статті 44³ КУпАП характеризується обов'язковою наявністю таких конструктивних ознак об'єктивної сторони правопорушення, як місце, (громадські будинки, споруди, громадський транспорт) та час (установлений карантин). Для статті 44³ КУпАП характерні формальні правопорушення, тобто для їх кваліфікації не потрібно чекати настання шкідливих наслідків. Суб'єктом вчинення правопорушення за ч. 1 статті 44³ КУпАП є загальний та спеціальний суб'єкт. Загальним є осудна фізична особа, яка досягла 16 років. Спеціальним суб'єктом є посадові особи підприємств, установ, організацій, власники підприємств чи вповноважені ними особи, громадяни, які займаються підприємницькою діяльністю. Суб'єктивна сторона правопорушення за статтею 44³ КУпАП можлива як у формі умислу, так і з необережності. Наявність усіх чотирьох елементів є обов'язковою, відсутність одного з них виключає адміністративну відповідальність.

Ключові слова: карантин, порушення правил карантину людей, інфекційна хвороба, адміністративна відповідальність, склад правопорушення.

Дзюбенко А. Л. Нарушение правил карантина людей: характеристика состава административного правонарушения

В статье проанализирован состав административного правонарушения по статье 44³ КУоАП – нарушение правил по карантину людей. Данная статья КУоАП является новеллой административного законодательства и связана с распространением коронавирусной болезни в Украине. Ч. 1 статьи 44³ КУоАП касается нарушения правил карантина людей, санитарно-гигиенических, санитарно-противоэпидемических правил и норм, а ч. 2 – пребывания в общественных зданиях, сооружениях, общественном транспорте во время действия карантина без одетых средств индивидуальной защиты. Состав правонарушения являет собой совокупность четырех элементов: объекта, объективной стороны, субъекта и субъективной стороны. Непосредственным объектом правонарушения является охрана здоровья людей от инфекционных болезней. Объективная сторона правонарушения по ч. 1 состоит в нарушении: правил карантина людей, санитарно-гигиенических правил и норм, санитарно-противоэпидемических правил и норм, а по ч. 2 – в пребывании в общественных зданиях, сооружениях, общественном транспорте во время действия карантина без одетых средств индивидуальной защиты, в том числе респираторов или защитных масок, закрывающих нос и рот, в том числе изготовленных самостоятельно. Ч. 2 статьи 44³ КУоАП характеризуется обязательным наличием таких конструктивных признаков объективной стороны правонарушения, как место и время. Для статьи 44³ КУоАП характерны формальные правонарушения, то есть для их квалификации не требуется наступление негативных последствий. Субъектом совершения правонарушения по ч. 1 статьи 44³ КУоАП выступает общий и специальный

субъект. Общим является вменяемое физическое лицо, достигшее 16 лет. Специальным субъектом являются должностные лица предприятий, учреждений, организаций, владельцы предприятий или уполномоченные ими лица, граждане, занимающиеся предпринимательской деятельностью. Субъективная сторона правонарушения по статье 44³ КУоАП возможна как в форме умысла, так и по неосторожности. Наличие всех четырех элементов является обязательным, отсутствие одного из них исключает административную ответственность.

Ключевые слова: карантин, нарушение правил карантина людей, инфекционная болезнь, административная ответственность, состав правонарушения.

Dzyubenko O. Violation of the rules on quarantine of people: a description of the composition of the administrative offense

The article analyzes the composition of an administrative offense under Article 44³ of the Code of Ukraine on Administrative Offenses – violation of the rules on quarantine of people. This article is a novelty of administrative legislation and it is related to the spread of coronavirus disease in Ukraine. Part 1 of Article 44³ concerns liability for violating the rules on human quarantine, sanitary and hygienic, sanitary and anti-epidemic rules and norms, and Part 2 – stay in public buildings, structures, public transport during quarantine without wearing personal protective equipment. The composition of the offense is a combination of four elements: the object, the objective side, the subject and the subjective side. The direct object of the offense is the protection of human health from infectious diseases. The objective side of the offense under Part 1 is a violation of: the rules for quarantine of people, sanitary and hygienic rules and regulations, sanitary and anti-epidemic rules and regulations, and for Part 2 – in public buildings, structures, public transport during quarantine without wearing personal protective equipment, including respirators or protective masks covering the nose and mouth, including self-made. Part 2 of Article 44³ is characterized by the mandatory presence of such constructive features of the objective side of the offense as: place and time. Article 44³ of the Code of Administrative Offenses is characterized by formal offenses, ie their qualification does not require the occurrence of harmful consequences. The subject of the offense under Part 1 of Article 44³ of the Code of Ukraine on Administrative Offenses is a general and special entity. The common is a sane individual who has reached 16 years of age. The special subject is officials of enterprises, institutions, organizations, owners of enterprises or their authorized persons, citizens engaged in entrepreneurial activity. The subjective side of the offense under Article 44³ of the Code of Ukraine on Administrative Offenses is possible in both form of intent and negligence. The presence of all four elements is mandatory, the absence of one of them excludes administrative liability.

Key words: quarantine, violation of people's quarantine rules, infectious disease, administrative liability, composition of the offense.

